

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

TELEFON: CHELSEA 3278
NO. 177. — ŠTEV. 177.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 30, 1936. — SREDA, 30. JULIJA 1936

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3278
VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII.

ANGLEŠKI VODLJIVI BALON NA POLETU V KANADO

ANGLEŽI NAMERAVAJO POKAZATI NEMCEM IN VSEMU SVETU, KOLIKO SO NAPREDOVALI V ZRAKOPLOVBI

Na krovu največjega vodljivega balona se nahaja štiriinštirideset oseb, med njimi pet častnikov in dvaintrideset članov posadke. — V ugodnem vremenu vozi z naglico 82 milj na uro. — Nameravana pot znaša 3385 milj.

CARDINGTON, Anglija, 29. julija. — Največji angleški vodljivi zrakoplov R-100, (ki je ob enem največji na svetu), se nahaja na poti v Montreal, Kanada. Razdalja, ki jo namerava premeriti, znaša 3385 milj.

V ponedeljek zvečer ob desetih (po newyorškem času) so začeli brniti motorji, in tri ure kasneje se je dvignil zračni velikan v zrak ter odletel proti Liverpoolu.

Pihal je mrzel močan veter. Smer vožnje je popolnoma prepuščena poveljniku R. S. Boothu.

Kot je rekel pred slovesom, namerava poleteti preko Labradorja in nad reko sv. Lovrenca do pristajališča St. Hubert v Montrealu, Kanada.

Vremenske razmere je označilo zračno ministrstvo kot "ne preveč neugodne".

Ce bo šlo vse posreči, bo došel vodljivi balon enkrat v petek v Montreal.

Na krovu R-100 je vsega skupaj štiriinštirideset oseb, med njimi pet častnikov in dvaintrideset mož posadke. Ostali so uradniki družbe, ki je balon zgradila, vremenoslovci in opazovalci.

Na krovu je dvatisoč funtov živil kar bo zadostovalo za štiri dni. Vode imajo petsto galon.

R-100 je največji vodljivi balon na svetu. Nekoliko krajši je kot nemški Graf Zeppelin, pa je zato dosti bolj obsežen. V ugodnem vremenu zamore voziti z naglico 82 milj na uro. Opremljen je z aparati za dolge in kratke radiovalove.

S tem svojim poletom nameravajo pokazati Angleži vsemu svetu, posebno pa Nemcem, koliko so napredovali v modernem zrakoplovstvu.

Na povratnem potovanju bo letel R-100 tudi preko New Yorka.

DRŽAVLJANSKA VOJNA PRETI BRAZILIJ

Na severoiztoku vre — Liberalni provincijalni predsednik umorjen. — Splošna nezadovoljnost.

RIO DE JANEIRO, Brazilija, 29. julija. — Iz države Parahyba so danes poročali, da so izbruhnili tam resni nemiri.

Državni predsednik Parahybe, ki je bil ravnokar šele izvoljen, je bil v soboto umorjen, ko se je nahajal v sosednji državi Pernambuco.

Krvavo dejanje se je završilo v Recife, ko je sedel z nekim prijateljem v kavarni. Morilec je bil takoj aretiran. On je baže negov politični nasprotnik.

Države se je polastil izza volitev 1. marca, ko so liberalci izgubili, velik političen nemir.

V dosedanjih bojih, ki so izbruhnili v tej državi, je izgubilo kakih 300 mož življenje. Šele pred kratkim je proglasil provinco za neodvisno državo.

Ko je prišlo poročilo o umoru Pessoa v mesto Parahyba, je odkorakalo prebivalstvo pred vladno poslopje ter zahtevalo, naj se aretirajo vse članke opozicije.

Ljudska množica se je pomirila šele tedaj, ko se je prikazal pri oknu podpredsednik Carvalho ter dal tozadevno izjavo.

Poznejša poročila pa pravijo, da so hodili izgrezniki po Parahybi še pozneje ter zažgali več hiš in trgovin znanih nasprotnikov umorjenega državnega predsednika.

Nadalje so se završili nemiri tudi v Cadello. Dosti hiš nasprotnikov opozicije je bilo tudi požganih.

VELIK VIHAR NA TURSKEM

ISTANBUL, Turčija, 28. julija. — Tornado, katerega je spremljala debela toča, je usmrtil večeraj v Drinopolju dvajset oseb ter jih nad sto ranil. Osemdeset odstotkov hiš je bilo poškodovanih ter vsa letina v okolici uničena. Devet minaretov se je sesulo.

SOVJETSKA UNIJA PROTI NOVI VOJNI

Za dan 1. avgusta pripravljajo veliko mednarodno prireditve. — Vlada dobavlja čevlje za otroke in odrasle.

MOSKVA, Rusija, 29. julija. — Sovjetska vlada je določila dan 1. avgusta za "mednarodni protivojni dan" v Rusiji.

Na ta dan bo izročila zveza sovjetskih bojevnikov za zračno in kemično obrambo rdeči armadi 52 modernih aeroplanov, ki so bili zgrajeni s prostovoljnimi prispevki sovjetskih delavcev.

Sovjetske oblasti so izjavile, da bodo letala služila v to, da preprečijo vojne cilje imperijalističnih dežel.

V vseh delih sovjetske unije bodo vzporedno dne 1. avgusta prav posebne protivojne demonstracije, parade in druge slovesnosti.

Vlada je uvedla sistem, ki naj bi odpravil sedaj prevladujoče pomanjkanje čevljev. Revni otroci naj bi dobili posebne kupone tvorniške zveze ki bi jim omogočili nakup čevljev za normalno ceno.

V zadnjem času so bile izvršene številne aretacije radi špekuliranja s srebrnim denarjem.

Mužiki so pričeli spravljati srebro vsled česar je bilo kmalu opaziti pomanjkanje srebrnega denarja. V prometu nahajajoči se srebrni denar je tako maloštevilen, da je bila vlada prisiljena kot menjalni denar uporabljati kupone in vozne listke za poulične železnice. Med pocestnimi prodajalci ima srebrni denar dvojno nakupno vrednost.

SMRT ZAMORSKEGA AVIJATIKA

PHOENIX, Ariz., 29. julija. — Nad občinskim letališčem se je vozil v aeroplanu zamorec Frank Ecklund. Naenkrat je motor odpovedal, in letalo je padlo na tla. Zamorec je bil na mestu mrtve.

VERSKI-BOJI V ANGLIJI

Nameravani obisk katoliškega nadškofa je razburil presbiterijance. — Več aretacij.

LIVERPOL, Anglija, 29. julija. — Po noči neprestane čuječnosti, ko je več stotin policistov neprestano patroliralo po ulicah mesta ter so bile ambulanice pripravljene, so danes zopet izbruhnili boji na Netherfield cesti med katoliki in presbiterijanci.

Verski fanatiki so navallili na policijsko sodišče, kjer je bilo zaprtih več oseb, katere so aretirali večeraj tekotem spopadov. Danes so bili predstavljeni policijskemu sodniku, ki jih je pridržal do procesa.

Izven sodniškega posloplja se je zbrala velikanska množica ljudi, katerih ni bilo mogoče pomiriti. Prav posebno so se odlikovale pri tem ženske.

Mir je bil šele počasi ustanovljen, ko so bile aretirane štiri osebe, med temi tudi neka ženska.

Večernjski boji so bili tako ostri, da so imele oblasti danes pripravljene poseben oddelek policije, da prepreči izbruh resnih sporov.

Boji med katoliki in presbiterijanci v izključno presbiterijanski okolici so bili posledica govorice, da bo katoliški nadškof, dr. Richard Downey, obiskal neko katoliško cerkev v okraju.

To je seveda zelo razkačilo praznovorne presbiterijance.

PREBIVALSTVO NEW YORKA

WASHINGTON, D. C., 29. julija. — Zadnje ljudsko štetje je pokazalo, da ima mesto New York 9,959,195 prebivalcev. Izmed petih okrajev jih ima največ Brooklyn, namreč 2,596,540.

NEZADOVOLJSTVO Z MACDONALDOM

LONDON, Anglija, 29. julija. — Tukaj so začele krožiti govorice, da hočejo gotovi krogi delavske stranke izsiliti odstop ministrskega predsednika MacDonlada. Z njim vred naj odstopi tudi kancelar Snowden. V tem slučaju naj bi prevzel ministrsko predsedstvo sedanji zunanji minister Arthur Henderson.

PET USMRČENIH PRI VERSKIH SVEČANOSTIH

MADRID, Španija, 29. julija. — Iz Santiago De Castaneda poročajo, da je bilo pet oseb usmrčenih in dvajset ranjenih, ko je izbruhnil prepri med ljudsko množico, ki se je udeleževalo neke verske svečanosti.

NASPROTJE MED TURČIJO IN PERZIJO

ISTANBUL, Turčija, 29. julija. — 50,000 turških vojakov patrolira ob mejah Perzije in Iraka. To je v zvezi z zadnjo turško noto, v kateri protestira vlada proti neprestanim vpadom Kurdov v vzhodne turške province.

ZRTVE EGIPTSKIH NEMIROV

LONDON, Anglija, 29. julija. — V poslanski zbornici je izjavil Winston Churchill, da je bilo v zadnjih dveh tednih v Egiptu usmrčenih in ranjenih nad šeststo oseb. Dostavil je, da je tega kriva omahljiva politika delavske stranke. Vpliv Evropejcev se je zadnje leto v Egiptu jako zmanjšal.

WALDEMARAS JE SKUŠAL POBEGNITI

V izgnanstvu živeči bivši ministrski predsednik, se je skušal odpeljati z avtomobilom, ko je posegla vmes policija.

KOVNO, Litavska, 29. julija. — Kot so danes sporočili Wofffovemu brzojavnemu uradu, je vprizoril bivši litavski ministrski predsednik in "diktator" Waldemaras, poskus, da zbeži s posestva Platten, kjer je stalno interniran.

Waldemaras je užival skoro popolno prostost. Z dvema prijatelji, ma se je izprehajal po gozdu, ko se je pripeljal avtomobil. Prejšnji ministrski predsednik je rekel, da hoče napraviti kratko vožnjo za zabavo.

Ko mu je policist to prepovedal, je postal Waldemaras glasen ter skušal protestirati.

Vsled tega dogodka je bil Waldemaras danes dosti strožje zavarovan. Dosti časnikiških poročevalcev, ki so prišli nalašč v okolico, je moral oditi brez novice. Osem oseb pa je bilo aretiranih.

Izgon je bil objavljen v petek potom državnega lista. Waldemaras je bil izgnan le radi kršitve javnega miru in reda, čeprav so izprva govorili celo o veleizdaji.

Njegova žena in nečak sta ga spremljala v izgnanstvo.

OBLETNICA REVOLTE

AUBURN, N. Y., 28. julija. — Danes je prva obletnica vstaje, ki je izbruhnila v Auburn jetnišnici.

Štirje jetniki so pri oni priliki pobegnili, več poslopij je zgorelo, dva jetnika sta bila usmrčena, več paznikov pa ranjenih.

KOMUNISTI OSVAJAJO KITAJSKO

Komunisti s o zasedli Čangšjo in Hunan in oplenili mesta. — Tuje-rodci beže na kanonskih čolnih svojih dežel.

SANGHAJ, Kitajska, 29. julija. — Čangša, glavno mesto province Hunan, ki je obdano od dvanajst milj dolgega zidu ob Slang reki, je bilo zavzeto od 10,000 kitajskih komunistov, ki so takoj oplenili hiše ter jih zažgali. Tam nastanjeni tujski zbežali danes na kanonskih čolnih Združenih držav, Anglije in Japonske, ki so bili zasidrani v reki. Le trije misijonarji so ostali pri pol milijona kitajskih prebivalcev mesta.

Nankinško posadko mesta so komunisti premagali ter spodili. Posadka je bila zelo oslabiljena, ker je odšel velik del na pomoč vojaštvu na bojnem pozorišču Kitajske.

Inozemski konzuli so že preje izvedeli, da so komunisti prodrli na severu in iztoku province Hunan in da ogrožajo še nadalje mesto Čangšjo, vsled česar so zahtevali nadaljnih bojne ladje za varstvo tam živčih prebivalcev svojih dežel.

Komunistične armade, ki so nastale vsled državljanske vojne, so sedaj oplenile glavno mesto province Hunan. Že prej so zavzele provinco Kwangsi, potem ko so prepodili iz nje vse Nankingčane.

Tudi v sosednji provinci Kiangsi prodirajo komunisti. Prišlo je poročilo, da se jim je udalo veliko mesto Nancang, katero so oblegali že več tednov.

Tri tisoč beguncev iz Nancanga je dospelo v pristaniško mesto Klu-kiang, ki leži ob Jantse-reki.

VZTRAJNA NEMŠKA AVIJATIKA

Nemška letalca, ki nameravata leteti prav do Chicaga, iščeta primer-no mesto za prihodnji skok.

KIRK WALL, Orkney otoki, 28. julija. — Nemška letalca, Hirth in Weller, ki nameravata leteti v presledkih prav do Chicaga, sta preživela današnji dan s tem, da pošlčeta prizemno mesto, kjer bi se lahko dvignila v zrak, da poletita preko Atlantika.

Tukajšnji javni park, kjer stoji sedaj njun mali aeroplan, je preozek, da bi dovolil letalu vzeti na krov polno zalogo kuriva in olja.

Hirth, ki se je šele pred kratkim oženil, je izjavil, da bo prišla tudi njegova žena v Ameriko.

Prišla pa bo šele potem, ko bom jaz tamkalj. — Je previdno dostavil. — V Ameriki nameravata ostati nekako eno leto.

Weller je izjavil, da bosta letela navzdol nad St. Lawrence reko, kakorhitro bosta prišla v Labrador.

Prvikrat bosta najbrž pristala v Združenih državah v Detroitu. Letalca nameravata obiskati več ameriških mest.

BOŽANSTVO JIH JE USLIŠALO

POLLACA, Ariz., 28. julija. — Ker že dolgo časa ni deževalo, je vprizorilo plemo Hopi Indijancev takozvani "koruzni ples" na čast bogu Omespre. Še predno je bil ples končan, je začelo grmeti in vili se je močna ploha.

NOVO OROŽJE BERLINSKE POLICIJE

BERLIN, Nemčija, 28. julija. — Vbodoče bodo berlinski policisti opremljeni s posebnimi pištolami, iz katerih je mogoče streljati plinske kroglice. Krogla omami nasprotnika, vsplošnem mu pa nič ne škoduje.

STARI ODTISI NOG

BAGNOLES DO-LORNE, Francija, 29. julija. — Dr. Marcel Moris je sporočil pariški arheološki družbi, da je našel v bližini tukajšnjih toplic odtise nog, ki so najbrž stari nad dva milijona let. Fotografije in druge podatke je izročil učenjakom v preiskavo.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

USODNA ZAMENJAVA

Mrs. Bamberger in Mrs. Watkins sta v Englewood bolnišnici v Chicagu rodili vsaka krepkega dečka. Ko sta se vrnila dne 9. julija domov, je opazila Mrs. Watkins, da je na njenem otroku znamenje "Bamberger", na otroku Mrs. Bamberger je bilo po znamenje "Watkins". Temu je sledilo veliko razburjenje. Po dolgotrajnem naporu se je posrečilo dr. Arnolda Kegela, ki ga vidite poleg obeh mater na sliki, dokazati, da otroka nista bila zamenjana, pač pa le znamenja. Ženski sta se nameravali težiti bolnišnico za visoko odškodnino.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIO PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Makser, President Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Da celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
za celotni leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3373

PRIDELKI IN CENE

Poljedelski department Združenih držav je izdal poročilo, iz katerega je razvidno, da se farmerjem ni še nikdar tako slabo godilo kot se jim godi v sedanjem času.

Tekom vojne so bili na razmeroma dobrem stališču, in še par let po vojni, toda kmalu nato so začele cene pridelkom padati, cene živilskim potrebščinam pa rasti.

Ugotovljeno dejstvo je, da mora plačati farmer najmanj petdeset odstotkov več za vsako stvar, ki jo kupi, kot je plačal pred vojno.

Da ustvarjajo nekako ravnotežje med dohodki in izdatki, iščejo načina, kako bi izenačili teh petdeset odstotkov, pa se jim nikakor ne posreči.

Z ozirom na cene, ki so prevladovala pred vojno, je ječmen za triindvajset odstotkov cenejši kot je bil tedaj.

Rž prodajajo za šestnajst odstotkov ceneje kot so jo pred vojno in za pšenico dobivajo danes en odstotek manj kot so dobivali za ta produkt leta 1914. Oves je v primeri s cenami pred vojno za dva odstotka cenejši.

Cena koruzi se je v primeri s cenami leta 1914 zvišala za triindvajset odstotkov, pa je še vedno trideset odstotkov pod cenami, ki jih mora farmer plačevati za razne potrebščine.

Nadalje dobiva farmer več za lan, bombaž, volno, ovce, prašiče, živino, maslo, kokoši, krumpir in jabolka.

Navzlic temu pa ta porast ni v nobenem razmerju s porastjo stroškov.

Petdeset procentno povišanje potrebščin proti farmerjem, jih preganja in jim skoro ne da živeti.

Pšenica tvori osem odstotkov oziroma dvanajstino vseh farmerskih dohodkov v Združenih državah.

V letih od 1924 do 1928 so dobili farmerji za svoje pridelke nad deset tisoč milijonov dolarjev. Leta 1928 so dobili samo za pšenico sedemstopenetdeset milijonov dolarjev.

Izza leta 1914 ni bila cena pšenici še nikdar tako nizka kot je letos. Da se temu že vsaj nekoliko odpomore, bo moral na vsak način poseči vmes zvezni farmerski urad.

Sorazmerno na najboljšem stališču so farmerji v Texasu.

Leta 1928 so stržili za svoje pridelke osemstopenetdeset milijonov dolarjev.

Za njimi pridejo farmerji v Iowi, Californiji, Kansasu in Minnesoti.

Mala antanta, Francija ter Italija.

"Adeverul" piše v eni svojih poslednjih izdaj o zadnji konferenci Male antante in poudarja, da se je vršila v času precejšnjega vznemirjenja političnih razmer, ki je nastalo zaradi napetosti med Francijo in Italijo. Ta napetost je izhajala v vsej Evropi, zlasti pa v centralni in južni razburjenosti. Poset italijanskega zunanjega ministra Grandja v Varšavi, Budimpešti in na Dunaju je še bolj povečal to vznemirjenje, ker se je v tem "kazala manifestacija ene izmed obeh velj, da bi čimbolj zavarovala interese s novimi zvezami. List nadalje piše, da je jugoslovanski zunanji minister dr. Marinković na konferenci Male antante v svojem eksponatu poročal o razmerju med Francijo in Italijo. Če prav so smiselni dolanski odnosi med Jugoslavijo in Italijo je dr. Marinković

SEZNAM ARANŽIRANIH KONCERTOV.

30. avgusta: Girard, Ohio.
31. septembra: Cleveland, O. SND.
12. oktobra: Cleveland, O.-Newburg.

Naslov:
Svetozar R. Manovec,
443 National Ave., Milwaukee, Wis.

Dopisi.

Milwaukee, Wis.

Poleg številnih podpornih društev v Milwaukee, je društvo "Lilija", eno izmed tistih, v katero se je izprvega početka dotekala mlada energična sila. Ker je bila "Lilija" inkorporirana, tako da je sprejemala za svoje člane le moške samce, je umevno, da je bil ta dotok, mlad, zdrav, čvrst in trden.

Zraven tega je imela "Lilija" večji del v vodstvu navdušene moče, ki so bili dalekovidni in so znali do sedaj še vedno ohraniti blagodejni značaj bratstva in enakopravnosti. Slovnost in red pri temu društvu bi se lahko stavilo v zgled marsikateremu starejšemu društvu. Pa ne samo to, ampak tudi denarno stoji na prav čvrstih nogah. Vse to pozna, da uživa društvo "Lilija" v nasebni veliki priljubljenosti. Poznajo je po vseh kotih v Milwaukee in okolici. Fantje od tega društva so pripravili že marsikatero veselo in zabavno in tudi podučno unco s svojim delovanjem na odr. Člani "Lilije" so tvorili močan in uspešen dramski odsek, kateri se je nedavno priključil org. Slovenjema, ki bo v naprej še intenzivnejše deloval za splošni napredek v nasebni.

Prav sedaj se pri "Liliji" tudi vrše pomembne in mnogo obetajoče spremembe. Sprejema se sedaj v društvo tudi oženjeni in ženski spol. V velikem številu pristopajo novi, dasi so slabi časi. In vsi, ki pristopijo, se pohvalno izražajo nad disciplino in slogu, ki vlada med članstvom.

"Lilija" je za več let opustila vsako večjo javno prireditve. Le člani ki so tvorili dramski odsek so vzpirali vsako leto igre, ki so bile vedno številno obiskane. Vodstvo društva je videlo, da so vprito toliko društev v naši nastitbi, prireditve itak dovolj številne.

Pridno pa je "Lilija" vedno podpirala s svojo udeležbo, sodelovanjem in podporo vse, ki so bili potrebni.

Za letos pa je je odločilo, da "Lilija" zopet enkrat stopi nekoliko živahnije pred javnost. V znamenju piknika, ki se bo vršil v nedeljo 3. avgusta na Gazvodovi farmi, želi obuditi spomine na tiste čase, ko so "Lilijevci" z svojimi prireditvami potegnili skupaj množico najbolj veselih in zabavnih ljudi.

Pripravlja se skrbno, da se bo vse udeležence tega piknika v tsem zadovoljilo.

Toraj, bratska društva, pokažite tega dne s svojo udeležbo, da ste opazili "Lilijo", ko vas je podpirala pri različnih prireditvah, in da se zavedate pomena izreka: "Roka roko umije". Ravno tako tudi pomagamo pridite 3. avgusta na Gazvodovo farmo med veselo in zabavno družbo. "Lilijevci".

NEMŠKI HMEJARJI ZAHTEVAJO ZVIŠANJE CARINE NA HMEJ.

Nemška carina na hmelj je bila s carinsko novelo od 14. aprila t. l. 1. avtonomno zvišana od 100 na 150 mark za 100 kg. dočim znaša sedaj pogodbeni carina 60 mark na 100 kg. To povišanje pa doslej ni bilo mogoče uveljaviti, ker je nemška carina na hmelj vezana v trgovinskih pogodbah z Belgijo in Fran-

AVSTROOGRSKI AFRONT PROTI MALI ANTANTI

Četudi se v službenih krogih zahtuje da je bil poset zveznega kancelarja dr. Schöbura v Budimpešti zgolj vpludnostnega značaja, kaže vse na to, da so bili po sredi drugi interesi. Največjo pozornost vzbuja zaenkrat vsekakor obtem posetu sankcionirani dogovor med Dunajem in Budimpešto, da odpošljeta obe državi svoje posebne študijske komisije, ki naj bi proučile gospodarsko stanje druge države ter možnost poglobitve medsebojnih odnosov v okvirju gospodarske zveze. Madžarska je izrazito agrarna. Avstrija pa predvsem industrijska država. Obe pa se morata boriti z velikimi gospodarskimi težavami. Zamenjava blaga bi mogla znatno omiliti industrijsko krizo Avstrije in agrarno krizo Madžarske. Komisiji naj bi preko poletja dokončali svoje delo ter v jeseni stali primerne predloge, o katerih bi potem sklepala oba parlamenta.

V diplomatskih krogih domneva, da je ta akcija naperjena v prvi vrsti proti akciji Male antante, ki stremi za združitvijo podunavskih agrarnih držav v svrhu izboljšanja položaja na mednarodnih tržih in razmerja med industrijskimi in agrarnimi državami. Madžarska je bila, kakor znano, povabljena k sodelovanju v tej akciji, vendar pa je to sodelovanje odklonila z motivacijo, da se morajo predhodno rešiti vsa sporna vprašanja med Madžarsko in Romunijo o odnosu Jugoslavijo.

V avstrijskih industrijskih krogih si od te akcije ne obetajo preveč, vendar pa upajo, da bo vsaj nekoliko odprla madžarski trg avstrijski industriji.

"Temps" se bavi v daljšem uvodniku s potovanjem avstrijskega zveznega kancelarja dr. Schöbura v Budimpešto. Obe državi imata v vidiki precej pustolovske cilje. Avstrija želi na vsak način izvesti priključitev k Nemčiji, kljub temu, da sicer oficijelno naglašda, da se je tej misli odklekla in da ni v sedanjem trenutku sploh aktualna. Madžarska pa so zopet prizadeva, spravi na prestol Habsburžane. Ker imata ob državi take cilje, ki so vse prej kot v skladu s smernicami splošne evropske politike, ni čudno, če poskušata navzaj med seboj kar najtesnejše stike, da bi druga drugi pomagali priti do končnega cilja.

Obe državi se morata zavedati, da bi privedla ta pustolovska politika brez dvoma do nove vojne. Mala antanta ne bo nikdar pristala na to, da bi zasedel madžarski prestol Otoc Habsburški in če bi jo potem tudi poskušali madžarski legitimisti postaviti pred gotovo dejstvo. Želeli je le, da madžarski in avstrijski državniški čimprej spoznajo ter iščejo nova pota, ki bi dovedla do tako potrebnega pomirjenja v srednji Evropi, kjer narodi prav nič ne žele kakega povratka Habsburžanov ali priključitve Avstrije k Nemčiji, temveč samo miru in priložnosti za gospodarski razmah.

Sedaj zahtevajo bavarski hmeljarji, da centralna vlada čim prej stopi v pogajanja s Francijo in Belgijo zaradi revizije pogodbenih carine na hmelj.

PROTIKOMUNISTIČEN POKRET NA FINSKEM

Povsem nenadoma so prišla poročila o energični antikomunistični akciji na Finskem; evropska javnost je bila popolnoma neinformirana in si ni mogla predstavljati, ali gre za posnetek fašizma ali kaj drugega.

V resnici gre na Finskem za prav svojevrsten pojav, za gibanje, ki je nastalo iz specifičnih finskih razmer. Borba zoper komunistično akcijo pomeni namreč nekaj drugega v srednji ali zapadni Evropi, nego na Finskem, republik, ki je neposredno sosedja sovjetski Rusiji; na njo meji Finska z dolgo mejo, črto, potegneno po slabo poseljenem ozemlju, kjer je kontrola mejnega prometa zelo težavna. Nadalje je treba imeti pred očmi dejstvo, da je bila Finska, komaj osamosvojena, prva na vrsti, ko je val boljševiškega prevrata posegel preko sovjetskih meja. Domači finški boljševiki so se bistveno ojačili z dotokom sobojnikov iz Rusije, tako da je njihova vojska premogla bele finske čete. Finska je že bila preplavljena z rdečimi četami in bi se bila za stalno preuredila v sovjetsko republiko; tedaj pa so beli poklicali na pomoč Nemce, ki so prišli z večjo armado, vrgli boljševike nazaj in obnovili finsko samostojnost.

Odtlej komunistični pokret na Finskem ni mogel dobiti večjega pomena. V zadnjih letih pa se je znova ojačil. Lansko leto n. pr. so komunisti priredili več zborovanj, na katerih so nastopili vrh tega v ruskih oblekah, kar je med njihovimi nasprotniki vzbudilo še večje vznemirjenje. Prišel se je v toku poslednje zime večji antikomunistični pokret, katerega središče so postale vzhodne province, mejne na Rusijo, v prvi vrsti provinca Lappo, v kateri se je organizirala liga za pobijanje komunizma. Brž se je razširila čez vso državo, a ime ji je ostalo po imenovanju provinc. Prišla je z odločnimi akcijami zoper komuniste, preprečila s silo celo vrsto komunističnih zborovanj tu in tam zgrabila govornike, jih odpeljala neznankom, enega ali drugega postavila kratkoma čez rusko mejo s pretnjo, da mu pojde za življenje, ako se znovje pokaže na Finskem. Lapovci so v nekaterih mestih naskočili komunistične domove in tiskarne ter jih razdejali.

Iz navedenega se razvidi, da je lapovski gibanje prav energična organizacija, ki ima za smoter z vsemi razpoložljivimi sredstvi vršiti borbo zoper komuniste. Vodje lapovcev, na čelu jim Kosola, sicer odločno zavračajo, da bi imeli fašistične tendence, vendar pa se vidi, da bojnih sredstev prav nič ne izbirajo. Ko uporabljajo nasilja, se sklicujejo na metode, kakor so jih uporabljali boljševiki v krvavi meščanski vojni na Finskem, naglašajo, da hočejo na vsak način preprečiti ponovitev takih grozot. V to namen je njihova parola, da stoji "narod nad zakoni", kar daje načelo osnovo njihovi akciji. Njihovo vodstvo pripada intelektualnim krogom. Tudi študentje so močno udeleženi, v ostalem pa se naslanjajo na finsko kmečko prebivalstvo.

Vladno krizo so povzročili lapovci s tem, da so zahtevali od mini-

strstva odnosno parlamenta prav posebne ukrepe zoper komuniste. Vlada se je sicer sama nagibala k izjemnim odredbam zoper komunistično nevarnost, vendar daleč ne v oni radikalni meri, kakor zahtevajo lapovci. Ti hočejo spremeni tudi volilni red, ki naj bi onemogočil izvolitev komunistov; številno poslancev naj se zmanjša od 200 na 150; samo oni državljani in njihove žene, ki plačujejo davke, naj bi imeli volilno pravico in proporcionalni sistem naj se odpravi. Te zahteve pa v parlamentu niso dosegle večine in tudi vlada ni bila zanje. Radikalno usmerjeno vodstvo lapovskega pokreta pa noče odnehati, zato je razumljivo, da je vlada podala demisijo.

OČE VRGEL OTROKA SKOZI OKNO

V Linzu je bil aretiran 40 letni monter Franc Wilfinger, ki je vrgel skozi okno svojega enajstletnega sina, da je treščil na ulico, kjer je obležal oblit s krvjo in s "pretresnimi" možgani. Zverinski oče, ki je izvršil svoj čin v veliki razdraženosti, je leta in leta pretepal otroka in ženo, no ter se prepiral z vsemi sosedi. Oče je pretepal ženo in otroka s sieharnim predmetom, ki mu je prišel v roke ter malega dečka tako pretepal, da je bil večasi ves mrogast in poln oteklin. Ko so ga ponovno zaradi tega vprašali v šoli, kje se je tako pobil, je vedno zatrjeval, da je padel po stopnicah, ali z devesa in ni niti z besedo omenil o svojem mučenstvu.

Otrok je bil sploh tako zbehan in preplašen, da se ni upal niti na glas plakati, ko ga je bil neusmiljeni oče ter samo pritaženo vzdihoval in klical mater na pomoč, ki pa je bila navadno tudi samo deželna mozevih klofut in udarcev. Kadar pa so bile bolečine le tako silne, da je pričel plakati, mu je oče počel poklekati na prsi, koš ter ga zgrabil za usta in ga bil toliko časa, da se je fantek onesvestil. Poleg tega pa je ta zverina zapirala uboga otroka potem, ko ga je pretepal na mrtvo ime v neko temno kamro, kjer je moral ostati pri kruhu in vodi toliko časa, da so mu splahnele oteklino in izginiile podplutbe.

V četrtek je oče poslal fantička po vžigalice in ga pričel nato pretepati, ker se ni dovolj naglo vrnil. Ko je otrok prišel na glas plakati, ga je stisnil za vrat ter ga tiščal toliko časa ob steno, da je padel v nezavest. V tem hipu je priskočila mati ter ga poskušala odnesti v kuhinjo. To pa je brezsrčnega Wilfingerja tako strahno razjarilo, da je ženi iztrgal iz naročja nezvestnega otroka in ga med divjim krikom zažugal na ulico, kjer so ga pobrali pasanti in odnesli v neko sosednjo hišo. Divjaški oče je bil po vsem tem še tako drzen, da je hotel vdreti v to hišo ter ubiti otroka. Ta namera pa se mu ni posrečila, ker ga je med tem že aretirala policija, ki je z naj večjim naporom preprečila, da ga niso razjarjeni ljudje na lico mesta linčali.

Peter Zgaga

Današnja mladina je jako iznajdljiva. S silo skuša prodreti v skrivnosti življenja.

Dokler so fantički še jako mladi se igrajo s svinčnimi vojači, male deklice pa s punčkami.

Toda to traja le nekaj let. Ko dosežejo starost petnajstih ali šestnajstih let, zamenjajo vloge.

Šestnajstletna frklja se ne men več za punčke. Živ soldat ji je ljubši kot tisoč porcelanastih punčk.

Fant pa v tistih letih po punčkah zahrepi. Po živih punčkah, seveda.

Pa tudi šest in sedemletni otroci so jako iznajdljivi.

Ko se lesenih igrač naveličajo, imajo največjo zabavo z golobi, zajci itd. In so takorekoč nedosegljivi mojstri v golobje in zajčje-reji.

Z vsi vsemno snažijo hleve in golobjake, skrbje, da živali niso lačne, in kadar pridejo mladici na svet — o, kakšno veselje.

Dva taka fantička je pri delu presenetila stara teta ter ju pohvalila, ker tako skrbita za nedolžne živalce.

In beseda je dala besedo.

— Teta — je vprašal prvi, — ali ti nimas nobenih otrok?

— Ne, — je odvrnila teta — kaj ti vprašanje jo je spravilo v precejšnjo zadrego.

— Pa ne boš nikdar imela otrok? — sta nadalje poizvedovala.

Tedaj se je pa stari teta zvrhala mera potrebnosti.

— Ne, — je siknila ter jezno odšla.

Fantička sta zamišljeno zrla za njo. Dolgo nista rekla nobene besede, slednjič se pa oglašata starejši in pravi mlajšemu:

— Saj se mi je zdelo, da je mandelc.

*

Zdaj živimo v pasjih dneh.

Vročina, da ga je ni para, pa tudi vplodnem je vse precej pasje.

Blagor ameriškega kapitalistu! On je pozimi na toplem, poleti pa na hladnem.

Ubogi delavec ima pa poleti in pozimi pasje dni, odkar uživa toliko opevano Coolidgeovo in Hooverjevo prosperiteto.

*

Kdor hoče iz svetih zakramentov kovati dobiček, se ponavadi opeče.

Birmancu ni toliko za sv. Birmo kot za uro, ki jo bo dobil. Pa se vira v svojih nadah. Namestu zlatega kronometra dobi ponavadi pakfonast klopotec.

Zadnjič je neka družina na Long Islandu priredila krstjo na čast novorojencu, pa je imela skro devetdeset dolarjev izgube.

Tudi nova sv. maša ni bila tako silajna kot bi bila lahko, če bi se vršila na pravem mestu.

*

V Chicagu se je završila usodna zamenjava.

V porodišnici sta se nahajali dve ženski, ki sta istega dne rodili. Vsaka krepkega sinčka.

Pri kopanju, previjanju ali sam ne vem kod, so pa uslužbenici otroka zamenjali.

Ker sta se materi pritožili, so otroka zopet zamenjali in zopet in zopet, tako da materi sedaj res ne vesta, če imata pravega ali ne.

Sprva sta grozili, da bosta tožili vodstvo porodišnice za stošesot dolarjev odškodnine, pa so ju nekako pomirili, dasi še vedno živita v veliki negotovosti.

Vodstvo porodišnice je objavilo, da bo uvedlo vbodoče vse varnostne odredbe, da bo vsaka zamenja nemogoča.

Pri dojenčkih in otrocih je lahko uveljaviti take odredbe.

Težje je pri starejših ljudeh, na primer pri poročenih moških ali ženskah.

Vsak dan se namreč dogaja, da poročena ženska zamenja svojega zakonskega moža s kom drugim, dočim zakonski možje zamenjujejo svoje žene z drugimi ženskami. Posebno v takozvani visoki družbi so take zamenjave na dnevnem redu. Toda zakonci znajo molčati. Nikdar ne bo rekel mož svoji ženi:

— Ti, danes sem te pa z neko drugo zamenjal.

In nikdar ne bo rekla žena svojemu možu:

— Danes sem te z drugim zamenjala.

Značilno pri tem je to, da vsi vrše to zamenjavo z nekim koristkom in naslado. Le drug za drugega vedeti ne sme. Če zve, je ogenj v stehi.

Ogenj v stehi, črepinje v glavi in tožba na vratu.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

O rednem štedenju.

Redno štedenje je najboljšje zavarovanje proti posledicam slabih delavskih razmer. Oni, ki so v času obilnega zaslužka štedili, so polagoma stvorili sklad, iz katerega lahko črpajo kadar nimajo dela.

Redno štedenje je velikega pomena za delavca, ki nima drugega dohodka kot plačo za delo svojih rok. Zato bi moral majhen del te plače prihraniti za bodoče potrebe.

Naša banka pomaga v znatni meri vsem, ki hočejo štediti. V prvi vrsti pazi na to, da je denar naložen sigurno in tako, da ga vlagatelj lahko vsak čas zopet dvigne. Nato plača obresti po 4½ na leto, pri čemer s vsakim mesecem. To je najboljšje obrestovanje, ki se ga more sedaj pričakovati za sigurne hranilne vloge.

Vlagatelji izven New York-a nam pošljejo denar najpripravneje po Postal Money Order ali Bank Draft.

Od naših rojakov v Kanadi sprejemamo tudi Money Orders, Drafts in gotovino V KANADSKIH DOLARJIH ter iste v polni vrednosti v ameriških dolarjih vpisujemo v vložne knjžice.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street
NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

CLAUDE GEVEL:

REŠITELJA

Fanoche in Bossa sta bila bojazljiva in dobronarčna. Lotila sta se svojega posla le tedaj, če sta želela do dobro prebrčala, da se jima ne more ničesar zgoditi in da izvršitev načrta ne more škodovati njenemu ugledu. Posvetila sta se bila temu poklicu iz ljubezni in zanimanja, a lotevala sta se le imovitih ljudi. Nikoli še nista okradla siromaka, zakaj v takem primeru bi ju pekla vest. A tako — pri bogataših — človek nima vesti. Bog tega gotovo ne amatra za greh, sta sodila oba.

Zvižgaje sta se spravila ta večer na posel. Bossu je imel palico v roki in Fanoche je nosil veliko razno vrečo. Izgibala sta se obilnih cest in glavnih ulic, zakaj človek nikoli ne, kdo si zapomni tvoj obraz, pozneje pa imaš lahko velike sitnosti.

— Stvar je precej kočljiva, — je rekel Bossu. Toda on je bil pesimist in njegov tovariš, ki je bil trdno prepričan, da se mu bo sreča smehljala do konca dni, ga je jezo zavrnil. Krasna vila, ki leži samotno sredi vrta, soprog popoldne odpoval, služničad ima dovoljenje, da pojde kamorkoli in se vrne še, le po polnoči, naposled hude pes, priklenjen na veržiko, ki nepretrgano laja. Lajanje je velika dobrota za vlomilca, zakaj tako stanovanje prav lahko predljišjo šum, ki ga povzroči vlomilec, da se lahko splazi v stanovanje. Tako imata tri ure časa pred seboj in mlada plavalas gospa jima gotovo ne bo delala neprimlik, marveč se bo rajše skrila pod odejo in molila od strahu.

In res je šlo vse po sreči. Fanoche je bil zaznamoval zid, kjer sta lahko splezala na drugo stran. Tako sta se tiho priplazila do glavnih vrat. Bossu jih je kaj lahko odprl. V jedilnici sta pričela. Steklena omare so bile polne srebra in Fanoche je spravil komad za komadom v svojo vrečo. Zda pa je dvignil glavo in prisluhnul. Z znamenjem je opozoril Bossu, naj miruje. Naslednji trenutek sta ugasnila žepno svetiljko.

V sosednji sobi se je nekaj zganilo.

— Izgubljena sva! — je rekel Bossu.

— Skrij se! — je velel Fanoche. Vrata so se odprla. Pokazala se je ženska postava, zavita v belo in rožnato svilo; krenila je k glavnim vratom in jih tiho odprla. Takoj nato je vstopil visok vitez gospod. Objela sta se brez besed. Tesno objela sta počasi stopala po hodniku v sosedno sobo in zaprla vrata za seboj. Skozil tenka vrata je bilo alisati nežne besede in poljubice.

— Kaj praviš k temu? — je dejal Bossu.

— Kaj naj rečem, — vse je v najlepšem redu, — je odvrnil Fanoche. — Vsak ima svoj posel in zdaj se nama ni ničesar več bati!

Spet sta se lotila svojega dela. Kmalu pa je stopil Bossu k Fanocheu in mu šepnil na uho:

— Smejal se boš, a glej, meni se zdi greh krasti v hiši, kjer kraljuje ljubezen...

— Ne bodo sentimentalni! — ga je zavrnil Fanoche in sta spet nadaljevala. Zda pa je Fanoche spet dvignil glavo in šepnil:

— Ugasni luč!

— Ze spet?

Moža sta z vrečo vred izginila za zavezo. V naslednjem trenutku so se odprla vrata in vstopil je debeloust gospod. Kloubek je imel potisnjem globoko na oč in v roki je nosil majhen potni kovček. Prisluhnul je in se tiho plazil po prstih skozi sobo.

— To je soprog zlatolase gospe! — je tiho vzdihnil Fanoche.

Mož je stopil k mizi, kjer je stala steklenica in jo v dušku izpraznil. Skozi okno je posijala luna in njenem svitu se je zableskal samokres, katerega je potegnil iz žepa.

— To ne pomeni nič dobrega! — je tiho rekel Fanoche.

— Ali jima naj pomagava — je predlagal Bossu.

— Da! — je vzdihnil Fanoche, zakaj njemu je bilo vsako nasilje zaprno.

Mož se je počasi splazil proti sosednji sobi. Ko je prišel mimo okna, je zapazil, da se je zavesa zganila, se dvignila in — zda mu je padla na glavo, ga vsega ovila. Tako nato se je gospod spodtaknil in padel.

Report je privabil zlatolase gospo. Prižgala je električno luč. Zagledala je Fanochea, ki je zavijal debeloustega gospoda v zaveso. Zakričala je: — Na pomoč! Kaj se je zgodilo?

Fanoche je vstal, pokazal na potni kovček, potem na moža, ki se je še vedno skušal braniti.

— Vaš mož, gospa.

— Izgubljena sva! — je rekel Bossu.

— Skrij se! — je velel Fanoche. Vrata so se odprla. Pokazala se je ženska postava, zavita v belo in rožnato svilo; krenila je k glavnim vratom in jih tiho odprla. Takoj nato je vstopil visok vitez gospod. Objela sta se brez besed. Tesno objela sta počasi stopala po hodniku v sosedno sobo in zaprla vrata za seboj. Skozil tenka vrata je bilo alisati nežne besede in poljubice.

— Kaj praviš k temu? — je dejal Bossu.

— Kaj naj rečem, — vse je v najlepšem redu, — je odvrnil Fanoche. — Vsak ima svoj posel in zdaj se nama ni ničesar več bati!

Spet sta se lotila svojega dela. Kmalu pa je stopil Bossu k Fanocheu in mu šepnil na uho:

— Smejal se boš, a glej, meni se zdi greh krasti v hiši, kjer kraljuje ljubezen...

— Ne bodo sentimentalni! — ga je zavrnil Fanoche in sta spet nadaljevala. Zda pa je Fanoche spet dvignil glavo in šepnil:

— Ugasni luč!

— Ze spet?

Moža sta z vrečo vred izginila za zavezo. V naslednjem trenutku so se odprla vrata in vstopil je debeloust gospod. Kloubek je imel potisnjem globoko na oč in v roki je nosil majhen potni kovček. Prisluhnul je in se tiho plazil po prstih skozi sobo.

— To je soprog zlatolase gospe! — je tiho vzdihnil Fanoche.

Mož je stopil k mizi, kjer je stala steklenica in jo v dušku izpraznil. Skozi okno je posijala luna in njenem svitu se je zableskal samokres, katerega je potegnil iz žepa.

— To ne pomeni nič dobrega! — je tiho rekel Fanoche.

— Ali jima naj pomagava — je predlagal Bossu.

— Da! — je vzdihnil Fanoche, zakaj njemu je bilo vsako nasilje zaprno.

Mož se je počasi splazil proti sosednji sobi. Ko je prišel mimo okna, je zapazil, da se je zavesa zganila, se dvignila in — zda mu je padla na glavo, ga vsega ovila. Tako nato se je gospod spodtaknil in padel.

Report je privabil zlatolase gospo. Prižgala je električno luč. Zagledala je Fanochea, ki je zavijal debeloustega gospoda v zaveso. Zakričala je: — Na pomoč! Kaj se je zgodilo?

Fanoche je vstal, pokazal na potni kovček, potem na moža, ki se je še vedno skušal braniti.

— Vaš mož, gospa.

— Izgubljena sva! — je rekel Bossu.

— Skrij se! — je velel Fanoche. Vrata so se odprla. Pokazala se je ženska postava, zavita v belo in rožnato svilo; krenila je k glavnim vratom in jih tiho odprla. Takoj nato je vstopil visok vitez gospod. Objela sta se brez besed. Tesno objela sta počasi stopala po hodniku v sosedno sobo in zaprla vrata za seboj. Skozil tenka vrata je bilo alisati nežne besede in poljubice.

— Kaj praviš k temu? — je dejal Bossu.

— Kaj naj rečem, — vse je v najlepšem redu, — je odvrnil Fanoche. — Vsak ima svoj posel in zdaj se nama ni ničesar več bati!

Spet sta se lotila svojega dela. Kmalu pa je stopil Bossu k Fanocheu in mu šepnil na uho:

— Smejal se boš, a glej, meni se zdi greh krasti v hiši, kjer kraljuje ljubezen...

— Ne bodo sentimentalni! — ga je zavrnil Fanoche in sta spet nadaljevala. Zda pa je Fanoche spet dvignil glavo in šepnil:

— Ugasni luč!

— Ze spet?

Moža sta z vrečo vred izginila za zavezo. V naslednjem trenutku so se odprla vrata in vstopil je debeloust gospod. Kloubek je imel potisnjem globoko na oč in v roki je nosil majhen potni kovček. Prisluhnul je in se tiho plazil po prstih skozi sobo.

— To je soprog zlatolase gospe! — je tiho vzdihnil Fanoche.

Mož je stopil k mizi, kjer je stala steklenica in jo v dušku izpraznil. Skozi okno je posijala luna in njenem svitu se je zableskal samokres, katerega je potegnil iz žepa.

— To ne pomeni nič dobrega! — je tiho rekel Fanoche.

— Ali jima naj pomagava — je predlagal Bossu.

— Da! — je vzdihnil Fanoche, zakaj njemu je bilo vsako nasilje zaprno.

Mož se je počasi splazil proti sosednji sobi. Ko je prišel mimo okna, je zapazil, da se je zavesa zganila, se dvignila in — zda mu je padla na glavo, ga vsega ovila. Tako nato se je gospod spodtaknil in padel.

Report je privabil zlatolase gospo. Prižgala je električno luč. Zagledala je Fanochea, ki je zavijal debeloustega gospoda v zaveso. Zakričala je: — Na pomoč! Kaj se je zgodilo?

Fanoche je vstal, pokazal na potni kovček, potem na moža, ki se je še vedno skušal braniti.

— Vaš mož, gospa.

— Izgubljena sva! — je rekel Bossu.

— Skrij se! — je velel Fanoche. Vrata so se odprla. Pokazala se je ženska postava, zavita v belo in rožnato svilo; krenila je k glavnim vratom in jih tiho odprla. Takoj nato je vstopil visok vitez gospod. Objela sta se brez besed. Tesno objela sta počasi stopala po hodniku v sosedno sobo in zaprla vrata za seboj. Skozil tenka vrata je bilo alisati nežne besede in poljubice.

— Kaj praviš k temu? — je dejal Bossu.

— Kaj naj rečem, — vse je v najlepšem redu, — je odvrnil Fanoche. — Vsak ima svoj posel in zdaj se nama ni ničesar več bati!

Spet sta se lotila svojega dela. Kmalu pa je stopil Bossu k Fanocheu in mu šepnil na uho:

— Smejal se boš, a glej, meni se zdi greh krasti v hiši, kjer kraljuje ljubezen...

— Ne bodo sentimentalni! — ga je zavrnil Fanoche in sta spet nadaljevala. Zda pa je Fanoche spet dvignil glavo in šepnil:

— Ugasni luč!

— Ze spet?

Moža sta z vrečo vred izginila za zavezo. V naslednjem trenutku so se odprla vrata in vstopil je debeloust gospod. Kloubek je imel potisnjem globoko na oč in v roki je nosil majhen potni kovček. Prisluhnul je in se tiho plazil po prstih skozi sobo.

— To je soprog zlatolase gospe! — je tiho vzdihnil Fanoche.

Mož je stopil k mizi, kjer je stala steklenica in jo v dušku izpraznil. Skozi okno je posijala luna in njenem svitu se je zableskal samokres, katerega je potegnil iz žepa.

— To ne pomeni nič dobrega! — je tiho rekel Fanoche.

— Ali jima naj pomagava — je predlagal Bossu.

— Da! — je vzdihnil Fanoche, zakaj njemu je bilo vsako nasilje zaprno.

Mož se je počasi splazil proti sosednji sobi. Ko je prišel mimo okna, je zapazil, da se je zavesa zganila, se dvignila in — zda mu je padla na glavo, ga vsega ovila. Tako nato se je gospod spodtaknil in padel.

Report je privabil zlatolase gospo. Prižgala je električno luč. Zagledala je Fanochea, ki je zavijal debeloustega gospoda v zaveso. Zakričala je: — Na pomoč! Kaj se je zgodilo?

Fanoche je vstal, pokazal na potni kovček, potem na moža, ki se je še vedno skušal braniti.

— Vaš mož, gospa.

— Izgubljena sva! — je rekel Bossu.

— Skrij se! — je velel Fanoche. Vrata so se odprla. Pokazala se je ženska postava, zavita v belo in rožnato svilo; krenila je k glavnim vratom in jih tiho odprla. Takoj nato je vstopil visok vitez gospod. Objela sta se brez besed. Tesno objela sta počasi stopala po hodniku v sosedno sobo in zaprla vrata za seboj. Skozil tenka vrata je bilo alisati nežne besede in poljubice.

— Kaj praviš k temu? — je dejal Bossu.

— Kaj naj rečem, — vse je v najlepšem redu, — je odvrnil Fanoche. — Vsak ima svoj posel in zdaj se nama ni ničesar več bati!

Spet sta se lotila svojega dela. Kmalu pa je stopil Bossu k Fanocheu in mu šepnil na uho:

— Smejal se boš, a glej, meni se zdi greh krasti v hiši, kjer kraljuje ljubezen...

— Ne bodo sentimentalni! — ga je zavrnil Fanoche in sta spet nadaljevala. Zda pa je Fanoche spet dvignil glavo in šepnil:

— Ugasni luč!

— Ze spet?

Moža sta z vrečo vred izginila za zavezo. V naslednjem trenutku so se odprla vrata in vstopil je debeloust gospod. Kloubek je imel potisnjem globoko na oč in v roki je nosil majhen potni kovček. Prisluhnul je in se tiho plazil po prstih skozi sobo.

— To je soprog zlatolase gospe! — je tiho vzdihnil Fanoche.

Mož je stopil k mizi, kjer je stala steklenica in jo v dušku izpraznil. Skozi okno je posijala luna in njenem svitu se je zableskal samokres, katerega je potegnil iz žepa.

— To ne pomeni nič dobrega! — je tiho rekel Fanoche.

— Ali jima naj pomagava — je predlagal Bossu.

— Da! — je vzdihnil Fanoche, zakaj njemu je bilo vsako nasilje zaprno.

Mož se je počasi splazil proti sosednji sobi. Ko je prišel mimo okna, je zapazil, da se je zavesa zganila, se dvignila in — zda mu je padla na glavo, ga vsega ovila. Tako nato se je gospod spodtaknil in padel.

Report je privabil zlatolase gospo. Prižgala je električno luč. Zagledala je Fanochea, ki je zavijal debeloustega gospoda v zaveso. Zakričala je: — Na pomoč! Kaj se je zgodilo?

Fanoche je vstal, pokazal na potni kovček, potem na moža, ki se je še vedno skušal braniti.

— Vaš mož, gospa.

— Izgubljena sva! — je rekel Bossu.

— Skrij se! — je velel Fanoche. Vrata so se odprla. Pokazala se je ženska postava, zavita v belo in rožnato svilo; krenila je k glavnim vratom in jih tiho odprla. Takoj nato je vstopil visok vitez gospod. Objela sta se brez besed. Tesno objela sta počasi stopala po hodniku v sosedno sobo in zaprla vrata za seboj. Skozil tenka vrata je bilo alisati nežne besede in poljubice.

— Kaj praviš k temu? — je dejal Bossu.

— Kaj naj rečem, — vse je v najlepšem redu, — je odvrnil Fanoche. — Vsak ima svoj posel in zdaj se nama ni ničesar več bati!

Spet sta se lotila svojega dela. Kmalu pa je stopil Bossu k Fanocheu in mu šepnil na uho:

— Smejal se boš, a glej, meni se zdi greh krasti v hiši, kjer kraljuje ljubezen...

— Ne bodo sentimentalni! — ga je zavrnil Fanoche in sta spet nadaljevala. Zda pa je Fanoche spet dvignil glavo in šepnil:

— Ugasni luč!

— Ze spet?

Moža sta z vrečo vred izginila za zavezo. V naslednjem trenutku so se odprla vrata in vstopil je debeloust gospod. Kloubek je imel potisnjem globoko na oč in v roki je nosil majhen potni kovček. Prisluhnul je in se tiho plazil po prstih skozi sobo.

— To je soprog zlatolase gospe! — je tiho vzdihnil Fanoche.

Mož je stopil k mizi, kjer je stala steklenica in jo v dušku izpraznil. Skozi okno je posijala luna in njenem svitu se je zableskal samokres, katerega je potegnil iz žepa.

— To ne pomeni nič dobrega! — je tiho rekel Fanoche.

— Ali jima naj pomagava — je predlagal Bossu.

— Da! — je vzdihnil Fanoche, zakaj njemu je bilo vsako nasilje zaprno.

Mož se je počasi splazil proti sosednji sobi. Ko je prišel mimo okna, je zapazil, da se je zavesa zganila, se dvignila in — zda mu je padla na glavo, ga vsega ovila. Tako nato se je gospod spodtaknil in padel.

Report je privabil zlatolase gospo. Prižgala je električno luč. Zagledala je Fanochea, ki je zavijal debeloustega gospoda v zaveso. Zakričala je: — Na pomoč! Kaj se je zgodilo?

Fanoche je vstal, pokazal na potni kovček, potem na moža, ki se je še vedno skušal braniti.

— Vaš mož, gospa.

— Izgubljena sva! — je rekel Bossu.

— Skrij se! — je velel Fanoche. Vrata so se odprla. Pokazala se je ženska postava, zavita v belo in rožnato svilo; krenila je k glavnim vratom in jih tiho odprla. Takoj nato je vstopil visok vitez gospod. Objela sta se brez besed. Tesno objela sta počasi stopala po hodniku v sosedno sobo in zaprla vrata za seboj. Skozil tenka vrata je bilo alisati nežne besede in poljubice.

— Kaj praviš k temu? — je dejal Bossu.

— Kaj naj rečem, — vse je v najlepšem redu, — je odvrnil Fanoche. — Vsak ima svoj posel in zdaj se nama ni ničesar več bati!

Spet sta se lotila svojega dela. Kmalu pa je stopil Bossu k Fanocheu in mu šepnil na uho:

— Smejal se boš, a glej, meni se zdi greh krasti v hiši, kjer kraljuje ljubezen...

— Ne bodo sentimentalni! — ga je zavrnil Fanoche in sta spet nadaljevala. Zda pa je Fanoche spet dvignil glavo in šepnil:

— Ugasni luč!

— Ze spet?

Moža sta z vrečo vred izginila za zavezo. V naslednjem trenutku so se odprla vrata in vstopil je debeloust gospod. Kloubek je imel potisnjem globoko na oč in v roki je nosil majhen potni kovček. Prisluhnul je in se tiho plazil po prstih skozi sobo.

— To je soprog zlatolase gospe! — je tiho vzdihnil Fanoche.

Mož je stopil k mizi, kjer je stala steklenica in jo v dušku izpraznil. Skozi okno je posijala luna in njenem svitu se je zableskal samokres, katerega je potegnil iz žepa.

— To ne pomeni nič dobrega! — je tiho rekel Fanoche.

— Ali jima naj pomagava — je predlagal Bossu.

— Da! — je vzdihnil Fanoche, zakaj njemu je bilo vsako nasilje zaprno.

Mož se je počasi splazil proti sosednji sobi. Ko je prišel mimo okna, je zapazil, da se je zavesa zganila, se dvignila in — zda mu je padla na glavo, ga vsega ovila. Tako nato se je gospod spodtaknil in padel.

Report je privabil zlatolase gospo. Prižgala je električno luč. Zagledala je Fanochea, ki je zavijal debeloustega gospoda v zaveso. Zakričala je: — Na pomoč! Kaj se je zgodilo?

Fanoche je vstal, pokazal na potni kovček, potem na moža, ki se je še vedno skušal braniti.

— Vaš mož, gospa.

— Izgubljena sva! — je rekel Bossu.

— Skrij se! — je velel Fanoche. Vrata so se odprla. Pokazala se je ženska postava, zavita v belo in rožnato svilo; krenila je k glavnim vratom in jih tiho odprla. Takoj nato je vstopil visok vitez gospod. Objela sta se brez besed. Tesno objela sta počasi stopala po hodniku v sosedno sobo in zaprla vrata za seboj. Skozil tenka vrata je bilo alisati nežne besede in poljubice.

— Kaj praviš k temu? — je dejal Bossu.

— Kaj naj rečem, — vse je v najlepšem redu, — je odvrnil Fanoche. — Vsak ima svoj posel in zdaj se nama ni ničesar več bati!

Spet sta se lotila svojega dela. Kmalu pa je stopil Bossu k Fanocheu in mu šepnil na uho:

— Smejal se boš, a glej, meni se zdi greh krasti v hiši, kjer kraljuje ljubezen...

— Ne bodo sentimentalni! — ga je zavrnil Fanoche in sta spet nadaljevala. Zda pa je Fanoche spet dvignil glavo in šepnil:

— Ugasni luč!

— Ze spet?

Moža sta z vrečo vred izginila za zavezo. V naslednjem trenutku so se odprla vrata in vstopil je debeloust gospod. Kloubek je imel potisnjem globoko na oč in v roki je nosil majhen potni kovček. Prisluhnul je in se tiho plazil po prstih skozi sobo.

— To je soprog zlatolase gospe! — je tiho vzdihnil Fanoche.

Mož je stopil k mizi, kjer je stala steklenica in jo v dušku izpraznil. Skozi okno je posijala luna in njenem svitu se je zableskal samokres, katerega je potegnil iz žepa.

— To ne pomeni nič dobrega! — je tiho rekel Fanoche.

— Ali jima naj pomagava — je predlagal Bossu.

— Da! — je vzdihnil Fanoche, zakaj njemu je bilo vsako nasilje zaprno.

Mož se je počasi splazil proti sosednji sobi. Ko je prišel mimo okna, je zapazil, da se je zavesa zganila, se dvignila in — zda mu je padla na glavo, ga vsega ovila. Tako nato se je gospod spodtaknil in padel.

Report je privabil zlatolase gospo. Prižgala je električno luč. Zagledala je Fanochea, ki je zavijal debeloustega gospoda v zaveso. Zakričala je: — Na pomoč! Kaj se je zgodilo?

Fanoche je vstal, pokazal na potni kovček, potem na moža, ki se je še vedno skušal braniti.

RAZPOSAJENKA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

— Moja otroka sta zelo veliki naravi, — je rekla mati ponosno. — Nikdo bi drugemu ne zavidal sreče. Zelo lepo bi bilo, če bi bili družini Erlenhorst zvezani z družino Herrenfeld z družinskimi vezmi!

Stari gospod je metal krog sebe pogleda, kot da kliče na pomoč. Ali res ni bilo nikake rešitve iz te zagate?

— Gotovo. Jaz za svoj del, nimam ničesar proti temu. Če pa bo hotela Urška, tega ne morem reči. Nikakega pritiska nečem izvajati nanjo!

— Ne, tega tudi ni treba. Vseled tega bi mi bilo ljubše, če bi nas Urška spremljala v Ostende. V prostem življenju v kopališču bi se oba dosti hitreje našla skupaj.

— Res, razumem, izvrsten načrt. Žalibog, da ne morem ničesar reči k temu.

Cutila je lahko ironijo, ki je prihajala iz teh besed.

— Ali ne morete omajati sklepa Urške, da vas spremlja? Energično se je vzravnal.

— Od moje strani ne, gospa Herrenfeld. Za kaj takega sem preveč egoist. Zelo me veseli, če hoče iti z menoj!

Gospa Herrenfeld je vzdihnila.

— Očetu se vedno bolj egoistični kot mater!

— Ne upam si oporekati temu. Mogoče pa se bo posrečilo vaši zgovornosti, da pregovorite Urško.

— Ali mi dajete povsem prosto roko?

— Popolnoma.

Vedel je natančno, da bo ostala Urška pri svojem sklepu. Po zavitem zahtevu so promenirali mladi ljudje v parku.

Liza se je obesila na roko Urške.

— Kako ti ugaja gospod Ochtersloh?

— Oni s privito bradico?

— No, — tako, takole!

— Jaz ga smatram mičnim!

— Ej, ej. In Fritz Hasselrode? Ali je že odpravljen?

— Ah, — ta je dolgočasen!

Urška se namehnila.

— Ah, Liza, tvoje srčne afere se množe na sumljiv način. Ali moreš podariti svoje srce le za preganjanje časa?

— Drugače je življenje tako dolgočasno!

— Ti si labrala čudno zabavo. To bi ne bilo za moj slučaj!

— Ti si sploh komična ženska, Urška. Vedno se delaš, kot da ni nikakega moškega na svetu. Srca gotovo nimas.

Urška je zrla zamišljeno predse.

Ali res ni imela nikakega srca, ki bi lahko bilo za moškega? Pogosto je razmišljala o tem, kako mora biti, če človek v resnici ljubi. Vedno ji je bilo temno pri srcu ob taki misli. Nato je čutila, da bi podarila svoje srce enemu, katerega bi našla, vse svoje srce in vse svoje misli. V tem čudnem, kot nečistem in ekstravagantnem bitju, je želela močno in obširno čustvovanje. Nemogoče bi ji bilo trlati svoje občutke v praznih ljubimkovanjih.

Urška pa bi znala ljubiti kot prava ženska, čeprav je bila vzgojena kot razposajen fant. Njeno srce je vsebovalo skrivne zaklade ljubezni, ki niso bili še dvignjeni.

Skričala je ta svoj zaklad za trpkim in porogljivim bitjem. Le njen oče je vedel, kaj se skriva za njim.

Mladi deklici je motilo par gospodov. Inscenirali so nameravali na bližnjem travniku družabno igro.

Liza je bila takoj uneta za to. Urška pa se je umaknila sedaj v hišo, da zamenja jahalno obleko za neko drugo, katero ji je prinesel sel. Sebe ko je bila gotova, se je ozrla za svojim očetom. Ta se je zabaval silajno s par gospodi iz okolice. Urška se mu je prijazno nasmešnila ter hotela nato oditi v park, kjer so bili zbrani ostali gostje.

Zadržala pa jo je hišna gosposinja.

Gospa Herrenfeld je napela vse sile, da jo napoti, naj gre z njimi v Ostende. Ni pa mogla premagati mirne odločnosti deklice.

Njen napad je bil silajno odbit. Povsem ravnodušna je bila, da je padla pri tem v nemilost. Že davno se je namreč privadila, da so morali vsi očiti marsikaj na njenem obnašanju.

Tiho predse žvižgačica je odšla v park. Slišala je smejanje ter veselje, ki je prihajalo od tam.

V pričetku parka ji je stopil nasproti Arnstetten.

— Vi se izprehajate sami, gospod Arnstetten? Zakaj niste tam pri ostalih, mladih ljudeh?

— Hotel sem čakati, dokler bi ne prišli vi!

— To je zelo krivično napram drugim damam, dasiravno zelo las-kavno zame.

— Nikdo ni zapazil moje odsotnosti.

— Bog, vedno imate tako ponižno mnenje o sebi! Vedno se mi zdite kot posebejno opravičilo. Vi ste naravnost strašni!

Arnstetten se je nasmešnil.

— Tako hudo pa ni še!

— Še huje!

— Potem bom boljše poskusil, milostna gosposinja. Jaz si prav nič ne želim strastnejše, kot ugajati vam!

— Potem me pustite pri miru s to neumnostjo!

Pogledal jo je žalostno.

— Zame ni to nikaka neumnost!

— Moj Bog, — kako ste vedno pohlevni. Poleg vas se zdim sama sebi strašno surova in razposajena. To ni nikak zvišen občutek, to mi lahko vrjame. Ali bi ne mogli nekoč postati z menoj nekoliko neotesani, kot sem bila jaz vedno napram vam?

Pogledal je nanjo s svojimi svetlimi, plavimi očmi.

— Jaz sem grdo, nepriljavno bitje. Vi bi ne smeli trošiti svoje ljubeznivosti nad menoj!

— Draga gosposinja! — je rekel z iskrenim izrazom.

Urška se je prestrašila.

Za božjo voljo! Ta človek vendar ne bo pričel sedaj razkladati svoje ljubezni! Ni ga mogla tako grdo odslavit, kajti on je ostal njen najbolj zvesti občudovalec. Če bi ne bilo tako mučno, bi jo stvar dirnila. Ali ni uvidel, kako brezupen je slučaj?

Ne, — mož, kateremu bi podarila svoje srce, bi ne smel ponižno moleduvati za njeno ljubezen! Prisiliti bi jo moral s enim pogledom svojih oči, da bi ne mogla storiti nič drugega kot ljubiti ga!

Kaj pa ji je danes padlo v glavo, da se je pečala s takimi mislimi? Ali je bil kriv tega le mehkočutni človek ob njeni strani?

S hitrimi koraki je hitela naprej, dokler ni dosegla ostalih. Takoj je bila obkoljena od vseh strani in Kurtu Arnstettu se ni več posrečilo govoriti samemu s njo.

Po jedi so plesali. Izprva je morala hišna gosposinja igrati k temu, nato pa je poskusil vsak svoj srčo. Družba je postala zelo živahna. Čelo stari gospode so poskusili en ples. Debeli gospod von Buchen se je vrtil kot vrtiljak in ko mu je ušla nogova žena, se je moral sadovaljiti z drugo. Trdil je, da hoče pri tem varovati svoje sroške v Karlo-vih varih.

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

(Dolje prihodnjik.)

ALEKSANDER JAKOVLEV:

STRAHOVI

Izkopali so pet sečnjev dolgo in in štiri sečnje široko jamo, potem so pa zmetali v to jamo goja trupla kar tako brez krst. Trupla so bila vsa razmesarjena, poznali so se jih strahotni sledovi prestanih muk. In jamo so zasuli.

Ko je oddelek vojakov tako pokopal ubite, je korakala skozi mesto rdeča armada, polk za polkom bešečim kozakom za petami.

En del je krenil ob reki Ural, drugi se je napotil pri mestu čez reko in jo ubral v stepe h kozakiškim stanicam, h kalmiškim aulom.

Mesto se je pa ta čas potuhnilo in čakalo. In noben vojak oddelka, ki je pokopal ubite, ni bil prepričan, da bo noč mirna. Spali so kar obče, kakor psi z napol odprtimi očmi držeč puške v rokah.

Toda noč je prišla in minila, ne da bi se bilo kaj zgodilo. Zjutraj, ko je krenil oddelek s čolni čez Ural, da bi se napotil v stepe, k neznanim stanicam borit se z neznanimi kozaki, je dejal nekdo v šali:

— Kdo bi nas mogel zdaj napasti od zadaj? K večjemu oni, ki spe tam v jami večno spanje...

In pokazal je z roko proti pokopališču, kjer je bil takoj za zidom skupni grob.

Vojaki so se zasmijali. Šala jim je ugajala. Šla je od čolna do čolna, s splava na breg, z brega na splov. Vojaki so jo ponavljali in vpraševali drug drugega:

— Kdo bi nas še mogel zdaj napasti od zadaj? — K večjemu oni tam...

Vsa stepla tem kraju je prepredena z nizkimi griči.

Oddelek vojakov se je napotil čez te griče. Vojaki so se ozirali na zeleno mesto, na cerkvene zvonike, moleče iznad drevja, smejali so se pristljeno in ponavljali šalo z mrlički.

Po stopi se je hodilo dobro — pot je bila lahka in na videz mirna. Pred njimi se je pomikalo prejšnji dan po isti noči več drugih oddelkov za seboj so imeli mesto, tam za pokopališkim zidom pa skupni grob, ki se je bil vtisnil vsem globoko v spomin.

Vozovi s hrano in strelivom skripajoči vozovi, dvokolice s strojnimi puškami in kuhinja z zakajenim dimnikom vse to se je pomikalo sredi čete, na obeh straneh ter spredaj in zadaj so pa korakali vojaki, pripravljeni vsak hip na boj. Krog in krog čet, na primerni razdalji je bil pa še en živ obroč — patrolje na konjih, prikazujoče se v daljavi na grebenih gričev, zdaj sopet ob vnožju.

Vojaki so bili vsi iz tambovske in rjazanske gubernije — sami krepki fantje, plavalasi, mišičasti, plečati, in vso so korakali nekam leno, udobno, počasi, toda vztrajno. približno v istem koraku, kakor njihovi dedi in pradedi, ko so se vile dolge in rjave kače ruskih vojakov po Kavkazu, Poljski, Turkestanu in bolgarskih njivah. Njihove bistre, sive oči so zle v meglene oči zaturanske stepe — lahko hribovite, prazne brez najmanjšega drevesa.

Čakali so, če bi se prikazal kje sovražnik, katerega so že vnaprej zaničljivo krstili:

— Kozaki.

Kadarkoli se je ta sovražnik prikazal so se tambovski in rjazanski fantje počasi razkropili po stopi in se borili z njim žilavo in vztrajno, umirali so močje, in ko je bil napad odbit, so nadaljevali svojo pot, kakor da se ni nič zgodilo, kakor da niso mnogi obležali na bojišču.

Danes je pa bila stepla pusta, nič ni vanemirjalo naših fantov.

Soince se je bilo že nagnilo čez polno in se bližalo zatonu. Sence so se podaljšale in stepla je začela živeti novo življenje. Kar je pridiral ordonanc od prednje patrolje in sporočil, da so se pojavili na desni strani kozaki. V oddelku je vse oživele.

— Z desne strani. Torej desno glej!

Gledali so vsi toda ne samo na desno, temveč tudi na levo, naprej in nazaj, dokler ni dosegla ostalih. Takoj je bila obkoljena od vseh strani in Kurtu Arnstettu se ni več posrečilo govoriti samemu s njo.

Po jedi so plesali. Izprva je morala hišna gosposinja igrati k temu, nato pa je poskusil vsak svoj srčo. Družba je postala zelo živahna. Čelo stari gospode so poskusili en ples. Debeli gospod von Buchen se je vrtil kot vrtiljak in ko mu je ušla nogova žena, se je moral sadovaljiti z drugo. Trdil je, da hoče pri tem varovati svoje sroške v Karlo-vih varih.

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

(Dolje prihodnjik.)

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

Urška je bila plesalka, katero so vsi zahtevali.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na lista, katerega prejmete, je razvidno, kdaj vam je naročena pošta. Ne čakajte torej, da se vas opomina, temveč obnavite naročnino od direktne, ali pa pri enem slededih naših zastopnikov.

CALIFORNIA

Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Lashin

COLORADO

Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Cullig, John Germ,
Frank Janesh, A. Saffid.
Salida, Louis Costello.
Walsenburg, M. J. Bayak.

INDIANA

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS

Aurora, J. Verbich
Chicago, Joseph Blish, J. Bevid,
Mrs. F. Laurich, Andrew Spillar.
Cicero, J. Fabier.

Joliet, A. Anzel, Mary Bamblich,
J. Zalelet, Joseph Hrovat.

La Salle, J. Spellich.
Macouh, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barborich,
Summit, J. Horvath.

Waukegan, Frank Petkovšek 'b
Jože Zelenc.

KANSAS

Girard, Agnes Močnik.
Kansas City, Frank Žagar.

MARYLAND

Steyer, J. Černe.
Kilzmillier, Fr. Vodopivec.

MICHIGAN

Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank Stular, Ant. Jan-zelich.

MINNESOTA

Chisholm, Frank Goube, Frank Pucelj.

Ely, Jos. J. Peschel, Fr. Sekula.
Eveleth, Louis Goube.

Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povša
Virginia, Frank Hrvatic.

Sheboygan, John Zorman.
West Allis, Frank Skok.

MISSOURI

St. Louis, A. Nabrgoj.

MONTANA

Klein, John R. Rom.
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa.

NEBRASKA

Omaha, P. Broderick.

NEW YORK

Gowanda, Karl Sternisha.
Little Falls, Frank Maala.

OHIO

Barberton, John Balant, Joe Hiti.
Cleveland, Anton Bobek, Chas.
Karlinger, Anton Simcick, Math.
Slapnik.

PENNSYLVANIA

Ambridge, Frank Jakše.
Bessemer, Louis Hribar.
Braddock, J. A. Germ.

Broughton, Anton Ipavec.
Claridge, A. Yerina
Conemaugh, J. Brezovec, V. Ro-vanček.

Crafton, Fr. Machek.
Export, G. Provič, Louis Jupan-čič, A. Škerlj.

Farrell, Jerry Okorn.
Forest City, Math. Kamin.
Greensburg, Frank Novak.

Homer City in okolico, Frank Fe-renchack.

Irwin, Mike Paushek.
Johnstown, John Polanc, Martin Korobeta.

Krayn, Ant. Taušelj.
Luzerne, Frank Balloch.
Manor, Fr. Demahar.

Meadow Lands, J. Koprivšek.
Midway John Žust.
Moon Sun, Fr. Podmilšek.

Pittsburgh, Z. Jakše, Vinc. Arb.
in U. Jakobich, J. Pogacar.

Presto, F. B. Demahar.
Reading, J. Poudra.
Steelton, A. Hran.

Unity Sta. in okolico, J. Škerlj,
Fr. Schifrer.

West Newton, Joseph Jovan
Willock, J. Peternel.

UTAH

Helper, Fr. Kreba.

WEST VIRGINIA

Williams River, Anton Svet.

WISCONSIN

Milwaukee, Joseph Trutnčič in
Jos. Koren.

Racine in okolico, Frank Jelenc.

WYOMING

Rock Springs, Louis Jancher.
Diamondville, F. Lambert.

Kretanje Parnikov

Shipping News

31. Julija:
Dresden, Cherbourg, Bremen

1. avgusta:
De France, Havre
Vulcania, Trst
Bremen, Cherbourg, Bremen
Olympic, Cherbourg
Pennland, Cherbourg, Antwerpen
Volendam, Boulogne Sur Mer, Rot-terdam

2. avgusta:
Leviathan, Cherbourg
Minnewaska, Cherbourg

3. avgusta:
Berengaria, Cherbourg

4. avgusta:
President Harding, Cherbourg, Bre-men
Deutschland, Cherbourg, Hamburg

5. avgusta:
Columbus, Cherbourg, Bremen

6. avgusta:
Majestic, Cherbourg
Lapland, Cherbourg, Antwerpen
New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

7. avgusta:
Mauretania, Cherbourg
Europa, Cherbourg, Bremen
Hamburg, Cherbourg, Hamburg

8. avgusta:
Stuttgart, Cherbourg, Bremen

9. avgusta:
Paris, Havre
Saturnia, Trst
Homerich, Cherbourg, Antwer-pen
Cleveland, Cherbourg, Hamburg
Statenland, Boulogne Sur Mer, Rot-terdam

10. avgusta:
Aquitania, Cherbourg
Minnetonka, Cherbourg

11. avgusta:
Leviathan, Cherbourg, Bremen

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih garnikih: Ile de France 1. avg. 27. aug.

(1 P. M.) (Opoldne)

PARIS 16. aug.; 1. septembra

(1 A. M.) (4 P. M.)

FRANCE 20. aug.; 5. septembra

(7 P. M.) (7 P. M.)

Najkrajša pot po svetnem. Vsega je v posebnih kabini s vsami modral-mi udobnostmi — Pijača in slava.

Francoska kuhinja. Izredno niske cene. Vprašajte kateregoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

18 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET
NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik od 8.30 dop. do 6. popoldne.

Za večjo udobnost svojih klientov, vsak ponedeljek do 7. ure zvečer.

Postojujemo se vsi brez izjeme, te stare in stanovitne domače banke.

Vsak zastopnik izda poudilo na svoto, katero je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda":

Za eno leto \$6.; za pol leta \$3.; za štiri mesece \$2.; za četrt leta \$1.50.

New York City je \$7. celo leto

Naročnina za Evropo je \$7. za celo leto.

Narocite ga pri

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

218 West 18 Street

New York City

Stane same